

ת"פ 59252/06/21 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד אחמד אלביך (עציר)-בעצמו, בהאא מחאריק (עציר)-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 59252-06-21 מדינת ישראל נ' אלביך(עציר) ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא מדינת ישראל-תביעות נגב
נגד	ע"י ב"כ עו"ד ליטל פרץ המאשימה
1. אחמד אלביך (עציר)-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד טאהר אלמכאוי 2. בהאא מחאריק (עציר)-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד האיל אבו גראה	הנאשמים

גזר דין

רקע

1. **נאשם 1** הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של **כניסה לישראל שלא כחוק**, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב - 1952 (להלן: "**החוק**"); **הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כחוק**, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק; **נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10א** (א) בפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**"); **נהיגה ללא רישיון רכב לפי סעיף 2 לפקודה**; **נהיגה ברכב ללא ביטוח**, לפי סעיף 2א בפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל-1970.

2. **נאשם 2** הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של **כניסה לישראל שלא כחוק**, לפי סעיף 12(1) לחוק ובעבירת **התחזות כאדם אחר במטרה להונות**, לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי כתב האישום המתוקן, ביום 23.6.21 בשעה 18:00 או בסמוך לכך, בכביש 80 (ק"מ 206) בתחום מדינת ישראל, הסיע הנאשם 1, תושב הרשות הפלסטינאית, ברכב מסוג פולקסוואגן לז 6339576 בצבע כסף (להלן: "**הרכב**") את הנאשם 2 וכן קטין נוסף אשר הינם תושבי הרשות הפלסטינאית. כל יושבי הרכב לא החזיקו בידם אישור כניסה או שהייה בישראל כדין.

במעמד זה נהג הנאשם 1 ברכב בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, ללא רישיון רכב וללא פוליסת ביטוח כדין ואילו הנאשם 2 הציג עצמו כאחיו, עלי מחאיריק, ת.ז 852238740, וזאת בכוונה להונות.

הוסכם בין הצדדים, כי הקטין שישב ברכב הינו בנו.

עמוד 1

3. ביום 5.7.21 נשמעו גם הטיעונים לעונש.

ב"כ המאשימה הגישה גיליון רישום פלילי של הנאשם 1 [ת/1], גיליון רישום פלילי של הנאשם 2 [ת/2] ופרוטוקול גזר דין מת"פ **3994-11-20** בעניינו של נאשם 2 (מאסר מותנה והתחייבות) [ת/3].

ביחס לנאשם 1, פירטה המאשימה את העבירות המיוחסות לו ועמדה על הערכים המוגנים בבסיס העבירות בהן הורשע.

באשר למתחם העונש הנוהג נטען, כי לא מדובר בעבירת כניסה בודדה, אלא בשתי עבירות חמורות בהן הסעת שני תושבים זרים ונהיגה ללא רישיון בתוך שטח ישראל. בהקשר זה ביקשה להפנות לרע"פ **2572/16** שם נקבע מתחם עונש הנע בין 5 ל-18 חודשים לעבירת הסעת שב"ח ולרע"פ **323/17** בו אישר בית המשפט העליון עונש מאסר בן 8 חודשים על עבירת הסעת שב"ח, ניסיון הסעה והפרעה לעובד ציבור.

נטען, כי לאור שילוב העבירות בעניינו של נאשם 1, יש לקבוע מתחם עונש הולם של 5-10 חודשי מאסר בפועל.

אשר לענישה המתאימה בתוך המתחם נטען, כי לחובת הנאשם הרשעות קודמות ישנות, אך בעבירות רלוונטיות.

על כן נטען, כי יש להטיל עליו עונש בחלקו התחתון-אמצעי של מתחם העונש ההולם לצד השתת מאסר מותנה, פסילה בפועל ועל תנאי וקנס לשיקול דעת בית המשפט.

בעניינו של נאשם 2 נטען, כי הלכת **אלהרוש** אינה רלוונטית כאשר הנאשם מבצע עבירה נוספת.

המאשימה הפנתה לעפ"ג **44688-08-17 אלחמחיק נ' מ"י**, שם נדון נאשם שהורשע בעבירת כניסה לישראל ובעבירה של שימוש במסמך מזויף. בית המשפט אישר מתחם של 3-9 חודשי מאסר. המאשימה ביקש לאמץ מתחם זה גם בעניינו של הנאשם 2.

אשר לענישה בתוך המתחם נטען, כי לחובת הנאשם 2 הרשעות עבירות רלוונטיות וכן כי ביצע את העבירות בתקופת התנאי.

על כן נטען, כי יש להטיל על הנאשם עונש במרכז המתחם ולהפעיל את המאסר המותנה במצטבר לעונש, להפעיל את ההתחייבות ובנוסף, להשית מאסר מותנה והתחייבות.

4. **ב"כ הנאשם 1** טען, כי ביחס לכל אחת מהעבירות בפני עצמן מוצדק להטיל עונשים צופי פני עתיד וכי הצטברות העבירות אינה צריכה לשנות את התמונה.

נטען, כי מדובר באדם בן 50 שבעוד 5 שנים יוכל להיכנס לישראל ללא אישור.

נטען, כי לולא העבירות הנלוות לא היה מוגש כתב האישום.

כן נטען, כי הנאשם מורשה לנהיגה ולכן העבירה היא טכנית, שכן אסור לו לנהוג בישראל, להבדיל ממי שלא הוציא רישיון נהיגה מעולם, בהקשר זה נטען כי בבית משפט לתעבורה, נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה מסתיימת בעונש מאסר מותנה.

לגבי ההסעה נטען, כי יש לשקול את עניינו לקולא משני טעמים, ראשית המקום בו הוא נתפס הסמוך למחסום הג'ימבה בשטחים. נטען כי הנהיגה היא כמה מטרים משם וכי הוא לא נהג בתוך העיר אלא ממש ליד הגבול. בנוסף נטען, כי הנאשם לא הסיע זרים אלא אנשים שהוא מכיר ובהם בנו הקטין.

נטען, כי עברו הפלילי של הנאשם התיישן ולכן יש להתייחס אליו כמי שאינו בעל הרשעות קודמות ולהספק במאסר מותנה.

ב"כ הנאשם ביקש להפנות לשני פסקי דין לעניין העבירות הקשורות לנהיגה, שם דובר בתושבי שטחים שנהגו בישראל, אחד הסתיים במאסר על תנאי והשני רק בגלל עברו הטילו עליו 15 ימים, כיוון שמדובר בשתי עבירות.

לאור זאת, ב"כ הנאשם עתר להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם וביקש לאפשר לו לשוב לבני משפחתו לפני חג הקורבן.

5. **ב"כ הנאשם 2**, טען, כי מדובר בנאשם אשר הודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות על מעשיו וביקש להסתפק בהפעלת מאסר המותנה שלחובתו. נטען כי מדובר בנאשם שבעברו שתי הרשעות וכי הודה כבר בתחנת המשטרה שמסר פרטים של אחיו.

ב"כ הנאשם טען כי בשונה מהפסיקה אשר אליה הפנתה המאשימה שם דובר על התחזות באמצעות תעודת ישראלית, בעניינו הנאשם רק מסר את שמו של אחיו. עוד נטען, כי המקום בו נתפסו הנאשמים הינו בסמוך לגבול.

נטען, כי עצם הפעלת ההתחייבות מהווה עונש נוסף, עת מדובר בנאשם אשר יהיה לו קשה לעמוד בהתחייבות שתושט עליו. ב"כ הנאשם ביקש שאם תופעל ההתחייבות התשלום יבוצע לאחר שחרור הנאשם ממאסר.

דין והכרעה

6. בקביעת מתחם העונש ההולם העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה, והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

7. כניסה לישראל שלא כדין וללא קבלת היתר, פוגעת בערך החברתי של זכות המדינה לקבוע מי יכנס לתחומיה ומגדילה את הפוטנציאל לסיכון ביטחוני:

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפגיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין. עניינו מצטמצם לאותם שב"חים שנכנסים שלא כדין לצרכי פרנסה, ולאחר מכן מבקשים לשוב לביתם. מידת הפגיעה של התנהגות מסוג זה בביטחון המדינה פחותה. אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון ביטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה. במקרים שבהם מטרת הכניסה שלא כדין היא פעילות חבלנית

הפגיעה בערך המוגן של ביטחון המדינה היא חמורה. אולם, לא די בהגברת הפוטנציאל האמור כדי לייחס לנאשם ספציפי, אשר אינו מבקש לפגוע בביטחון המדינה, את החומרה האמורה (ראו גם: הלכת פראגין, בפסקאות ח'ט"ו לפסק דינו של השופט א' רובינשטיין, ובפסקה 7 לפסק דינו של השופט י' דנציגר). הדברים יפים גם באשר לסיכון לפגיעה כאשר אין כל עבירה נלווית לעבירת השב"ח" (רע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל (9.12.14) (להלן: "עניין אלהרוש")).

8. לאחרונה נקבע על ידי מותב זה, בעניינו של שוהה בלתי חוקי בישראל שגם הסיע שוהים בלתי חוקיים אחרים (ללא תמורה ולא בנסיבות מחמירות) ונהג ללא רישיון וללא ביטוח, כי אין אפשרות לקבוע מתחם ענישה שאינו כולל עונש מאסר [ר' ת"פ 39343-02-21 מדינת ישראל נ' אבו עלי; ת"פ 56826-03-21 מדינת ישראל נ' חמאמדה]. נקבע, כי מתחם העונש כפי שנקבע בהלכת אלהרוש מתייחס לכניסה בודדת לישראל לצורך פרנסה בלבד, כאשר הערכים המוגנים מניחים כניסה לישראל שלא כחוק ללא מטרה פלילית נוספת ומבלי שנפגעים ערכים מוגנים נוספים. כן עמדתי, על הערכים המוגנים הנוספים הנובעים מהעבירה של נהיגה ללא רישיון, הטומנת מסוכנות אינהרנטית למשתמשי הדרך.

9. **ביחס לנאשם 1** עבירת ההסעה היא ברף הנמוך וללא נסיבות מחמירות. גם העבירה של נהיגה ללא רישיון היא ברף הנמוך שכן לא מדובר במי שאינו כשיר לנהיגה כלל.

10. עיינתי בפסקי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם 1, שם נקבעו מתחמים המתחילים בעונשים צופי פני עתיד, אך ההרשעות לא כללו גם עבירות הסעה.

11. עיינתי בפסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה. ברע"פ 2572-16 אושר מתחם המתחיל בחמישה חודשי מאסר, בנסיבות הסעה החמורות אך במעט מעניינו.

ברע"פ 323/17 אושר עונש מאסר של שמונה חודשי מאסר, בגין שני אישומים שונים של הסעה, במונית מסחרית, כשבאחד מהם דובר בהסעה בתמורה ובנסיבות של הטעיית שוטרים. מדובר במקרה חמור משמעותית מעניינו.

12. עיינתי גם באסמכתאות נוספות:

רע"פ 9455/17 בעניין אזולאי, שם נקבע מתחם לעבירות אלה כמתחם הכולל מאסר בפועל, כאשר העונש המוטל במקרה הקונקרטי הוא פונקציה של העבר הפלילי והתעבורתי של הנאשם.

רע"פ 4062/17 בעניין קואעאין, שם נקבע בעניינו של מי שהסיע מספר שוהים בלתי חוקיים שלא בתמורה מתחם המתחיל מעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד חודשי מאסר ספורים.

רע"פ 3901/16 בעניין דעף, שם נקבע בעניין של הסעת מספר שוהים בלתי חוקיים ועבירות תעבורה נלוות לרבות נהיגה ללא רישיון, מתחם עונש של 7 עד 18 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 2844/16 בעניין ביאלה, שם נקבע בעניין של ניסיון להסעת שלושה שוהים בלתי חוקיים מתחם שתחילתו ב-2 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

13. נוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם ביחס לנאשם 1 נע בין 2 חודשי מאסר בפועל ועד 10 חודשי מאסר

בפועל.

14. **ביחס לנאשם 2**, אשר הורשע בעבירות התחזות בנוסף לעבירת הכניסה לישראל, הפסיקה הנוהגת שונה:

בת"פ 60020-01-16 **מדינת ישראל נ' חליל** (15.3.16), הורשע נאשם בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק והתחזות כאדם אחר. לנאשם עבר פלילי הכולל 6 הרשעות קודמות, כולן בגין כניסה לישראל שלא כחוק. בית המשפט גזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מע"ת והטיל עליו מע"ת בן 6 חודשים.

בת"פ 70735-09-16 **מדינת ישראל נ' מנצור** (23.3.17), הנאשם הורשע בביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק והתחזות לאחר, הנאשם נעדר עבר פלילי. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר בפועל בן 45 ימים, מאסר מותנה בן 3 חודשים וקנס.

בת"פ 63402-03-15 **מדינת ישראל נ' שואמרה** (21.4.15), הנאשם הורשע בשתי כניסות לישראל שלא כחוק והתחזות לאחר. בית המשפט גזר על הנאשם חודש מאסר בפועל והטיל עליו מאסר מותנה בן 3 חודשים.

15. נוכח האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם ביחס לנאשם 2 הינו בין מאסר של 1-6 חודשי מאסר.

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה.

הבאתי בחשבון כי שני הנאשמים הודו במיוחס להם ובכך חסכו זמן שיפוטי יקר.

ביחס לנאשם 1, בבחינת הנסיבות הפרטניות שלו, הבאתי בחשבון את גילו.

ביחס לנאשם 2, מדובר בנאשם צעיר, בעל עבר פלילי ותנאי בר הפעלה ביחס לביצוע עבירות בניגוד לחוק הכניסה לישראל.

17. **לאור זאת אני מטילה על הנאשמים את העונשים הבאים:**

נאשם 1:

א. מאסר בפועל למשך חודשיים בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים שלא יעבור עבירה בה הורשע למשך 3 שנים מיום שחרורו.

עמוד 5

ג. הנאשמים פסול מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, וזאת למשך 6 חודשים מיום שחרורו. אין לנאשם רישיון בתוקף להפקדה.

ד. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך 6 חודשים.

הפסילה תופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירה של הסעת שב"ח, נהיגה ללא רישיון או נהיגה ללא ביטוח.

נאשם 2:

א. מאסר בפועל למשך חודשיים בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים מת"פ 3994-11-20 כך שירוצה במצטבר למאסר זה.

בסך הכל ירצה הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ג. הפעלת התחייבות של 4,000 ₪ מהתיק הנ"ל. הנאשם ישלם ההתחייבות עד יום 1.11.21 שאם לא כן יישא עונש מאסר של 20 ימים.

ד. מאסר מותנה בן 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה בה הורשע.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ד' אב תשפ"א, 13 יולי 2021, במעמד הצדדים.